

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א
ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

מלחמתם בתורתם

בלתי נפרד מעולם התורה, גדולי התורה הם מנהיגיו. התפיסה המרכזית שלנו היא שלימוד התורה הוא הערך הכי יקר בעינינו - גם אם לא זכינו ללמוד כל היום.

בימים אלו, עת מסביבנו יהום הסער, אין כמו שעת לימוד תורה נוספת - כדי לתרום תרומה משמעותית ביותר להצלחת הלחימה הקשה, זו המתקיימת בחזית עולם התורה ובחזיתות ברחבי הארץ. שעת לימוד נוספת זו תוסיף גם חיזוק לזהותנו התורנית והאמונית - כחרדים נאמנים לעולמה של תורה.

קהילות החברים של 'חלקי בקהילתי', צריכות ליטול חלק פעיל במערכה על ארצנו, ובסוף או תחילת יום העבודה, נכון שנתכנס בבית המדרש, להתחזק יחד בתורה ואמונה, כי אין כח בעולם כמו כוחה של תורה ותפילה - כדי לתרום לניצחון המלחמה, בנוסף לעוגן הרוחני והנפשי שכולנו זקוקים לו בעת הזאת.

נקודה נוספת

רבים מאוד מאתנו מגויסים ומתנדבים בימים אלו במסירות נפש, בכל גזרות הלחימה בחזית ובעורף, אבל אסור לנו בשום אופן לעשות זאת מתוך התרפסות האומרת: 'תראו תראו אותנו החרדים, גם אנחנו בסדר'. אין לנו צורך להתנצל בפני איש על שייכותנו לעולם התורה, או להצטלם ולהסביר לכולם, עד כמה אנו רגישים ונושאים בעול הציבור. כאלה אנחנו, כי כך חונכנו, לשאת בעול הציבור ולהיות רגישים לסביבותינו. אנו מתנדבים בכל החזיתות כי זו מצוותנו ועל כך גאוותינו. אנו חרדים - שחוץ מתרומתנו למלחמה בשעות לימוד התורה שהוספנו לעצמנו - עושים עוד כמה דברים, ומתנדבים בכל מיני חזיתות, לא למרות שאנחנו חרדים - אלא דווקא בגלל שאנחנו חרדים.

בשטף המים של ימי פורענות אלו, כשקול ההמון מבוהל מפחד אויב, וכל אחד מאתנו נקהל לעמוד על נפשו במחשבות - כיצד להצטרף למאבק המלחמתי, אנו משבחים כל אחד מאתנו שיש לו תחושה של ערבות לכלל ישראל, ומרגיש חובה לפעול ולשאת בעול למען הכלל.

אך אל לנו לשכוח מה הוא העול הנעלה ביותר, אותו על כולנו לשאת בנאמנות - בכדי לזכות ולחיות כאן בארץ הקודש. 'אם בחוקתי תלכו' - נאמר לנו מפי ה' - 'ונתתי שלום בארץ וישבתם עליה לבטח'. האפשרות היחידה שלנו להתקיים כאן, היא על ידי נשיאה בעול לימוד התורה. זה מגדיר הזהות הלאומי שלנו, ובלעדיו, אין לנו זהות אמיתית להילחם עליה, ולא את הזכות להילחם על הארץ הזו שנועדה ללומדי התורה ומקיימי מצוותיה. אל לנו לשכוח לרגע את העובדה הפשוטה: עולם התורה על כל גווניו וחזרותיו, הוא 'חרבות הברזל' האמיתיות של עמנו - בימים כתיקונם ובשעת מלחמה.

אנו ציבור בוגרי הישיבות העמלים לפרנסתם, נדרשים למערכה ביתר שאת, מאחר ומצופה מאיתנו להתנדב ואף להתגייס לצבא ההגנה. אלא שנראה כי חלק מהיוזמים והמארגנים, נוטים לשכוח מה היא ההגנה האמיתית, בה אנחנו מאמינים בכל ליבנו.

כל אחד העובד לפרנסתו, צריך לכוון את אותן מחשבות של דאגה ורצון לשאת בעול עם הכלל, ולנווט אותן בעיקר אל בית המדרש - בנוסף לכל התנדבויותיו. אתה רוצה לתרום עוד משהו מאוד חשוב בימים אלו לכלל ישראל? היכנס לבית המדרש ותפתח גמרא, חומש, ספר הלכה או מוסר. הקדש שעה נוספת ללימוד תורה שהיא המגינה העיקרית על הארץ הזו ויושביה.

אנו בוגרי הישיבות העובדים, רואים את עצמנו חלק

מתחילים מבראשית (ב)

לכבוד הקריאה בתורה בחומש בראשית, נביא כאן כמה הלכות הנוגעות לקריאת התורה.

דיבורו של האדם, והרי זה כלול ברשות שניתנה לו לקרוא בתורה. עם זאת, כאשר הבעל קורא שם לב לכך שהרוק מונח על ספר התורה, ויודע הוא שעל ידי גלילת העולה עלול הרוק לטשטש ולהזיק את ספר התורה, מוטל עליו חיוב מדין 'השבת אבידה' למנוע את הנזק שעתיד לבוא לספר התורה, ועליו למנוע מהעולה לגלול את הספר עד שינגב את הרטיבות. אם לא עשה כן, הרי הוא כדן אדם שיכול למנוע מנזק שיבוא על חברו ואינו עושה כן שהגדרתו כהגדרת 'מזיק בגרמא' שחייב דיניי שמים.

בנוגע לעולה, אם הוא לא שם לב לכך שבגלילתו יארע נזק, הרי הוא פטור לגמרי על מעשהו משום שהוא כמזיק באונס גמור, ויתירה מזו, הרי הוא כ'מזיק ברשות' משום שסגירת ספר התורה הוא חלק מהעלייה לתורה שכובד בה, וברשות עשה כשסגר את ספר התורה. אולם אם ראה שהרוק נמצא שם, עליו לשלם על הנזק שבפעולתו ככל אדם המזיק.

בשבוע שעבר עמדנו על החשיבות בהקפדה על קריאת טעמי המקרא בפיסוק הנכון. להלן דוגמא יפה מפרשת השבוע. בתחילת הפרשה נאמר על אברהם אבינו "ויבן שם מזבח לה' ויקרא בשם ה'" ("ב ח') לפי פיסוק הטעמים הפסיק הוא אחרי המילה 'ויקרא', ופירושו, שאברהם קרא בשם ה'. אותן תיבות בדיוק כתובות במקום אחר בפסוק אחר, ושם המשמעות אכן שונה: "וירד ה' בענן ויתייצב עמו שם, ויקרא בשם ה'" (שמות ל"ד ה') שם הטעם מפסיק אחרי תיבת 'בשם', משום שאין הכוונה שמשה רבינו קרא בשם ה', אלא שה' הוא זה שקרא בשם.

הפוסקים מדגישים שיש לשים לב באמירת סליחות להטעים "ויקרא בשם - ה'" בפיסוק נכון, ולא כמו שרגילים החזנים לנגן: ויקרא - בשם ה'.

שאלה: באמצע קריאת התורה קיבלתי טלפון דחוף. כדי לא לדבר בבית הכנסת באמצע קריאת התורה, יצאתי לשוחח בחוץ. האם הדבר מותר, ומה היה עלי לעשות? מה בנוגע למי שנזקק באמצע קריאת התורה לצאת לשירותים, כיצד ינהג?

תשובה: יש איסור ביציאה מבית הכנסת בזמן קריאת התורה, ודבר חמור הוא שעליו נאמר 'ועוזבי ה' יכלו'. גם אם יש עשרה אנשים שעדיין שומעים את קריאת התורה, ואפילו אם הוא עצמו כבר שמע את קריאת התורה, אסור לצאת בשעת קריאת התורה. לכן בזמן שהקורא קורא בתורה אין לצאת כלל לשיחת טלפון, חשובה ככל שתהיה. כאשר יש צורך גדול לצאת מבית הכנסת, מבואר בהלכה שמותר לצאת בין עולה לעולה.

שאלה: מעשה בבעל קורא שבזמן קריאתו ניתזה מפיו טיפת רוק ונפלה על ספר התורה. העולה שלא שם לב לכך, סגר עם סיום עלייתו את הספר, ומחמת כך התקלקלו כמה אותיות, והתיקון עולה 250 ₪. האם אפשר לחייב את הבעל קורא על הנזק שאירע מחמת הרוק שלו? או שמא העולה הוא זה שיתחייב לשלם על הנזק, כאשר בפועל הוא זה שמחק את האותיות כשסגר את ספר התורה?

תשובה: בעל הקורא פטור מלשלם על הנזק שאירע לספר התורה, אולם אם הוא הבחין ברוק שניתז ולא מנע את העולה מלגלול את ספר התורה, הוא חייב דיניי שמים. בנוגע לעולה, אם הוא לא ראה את הרוק יש לפטור אותו מלשלם, אולם אם הוא שם לב שהרוק מונח על ספר התורה, הוא חייב דיניי אדם על הנזק של טשטוש האותיות.

על עצם התזת הרוק של הבעל קורא אין לחייב אותו, משום שדבר זה הוא דבר טבעי המתרחש במהלך

יש לך כנפי רוח!

גוברת והחושך יכסה ארץ. בגלויות ושעבודים, בצרות ועינויים – את הציפור לא בטר – 'לא שבר את כח המעוף, את הגבורה הפנימית והערטילאית, המתרוממת מעל כל מצוקה'.

*

בימים אלו אנו חווים תחושות שלא חוונו עשרות שנים. תחושת הביטחון, נפגעה. השלווה והמשפחתיות. אבל דבר אחד לעולם לא יצליחו לקחת מאיתנו: את הציפור לא בטר. האמונה הפנימית שלנו במי שאמר והיה העולם, המאפשרת לנו לשמור בכל מצב על הרוח. דווקא מתוך השבר אנו מצליחים לקום וליצור חיבור פנימי עמוק, עם אבינו שבשמים שרק עליו יש לנו להישען. דווקא עכשיו אנו מצליחים להשיב במלוא העוצמה את רוח התקווה והאמונה שהחזיקה אותנו לאורך שלושת-אלפי שנות היסטוריה יהודית.

*

הדבר היחיד שהחזיק אותנו כעם, היה לימוד התורה. הרוח שניתנה בכנפיהם של בני ישראל, סייעה להם להתגבר על כל המכשולים והאתגרים, היא רוח התורה. בימי מלחמה חשוב לזכור ולחדד כי לצד ההשתדלות הטבעית של חיילי צה"ל וכוחות הביטחון, הניצחון תלוי ביכולת שלנו להבין ולחדד את הייחודיות של עם ישראל כמקבלי תורה ה'. המשימה הלאומית שלנו היא לחזק, לגדל ולרומם את לומדי התורה. נושאי החנית ולוחמי מלחמתה של תורה. ולה' הישועה.

חושך. עלטה. אברהם אבינו עובר בין נתחי בהמות ושומע הבטחה אלוקית.

מה קורה פה? מה באה ללמד אותנו ברית בין הבתרים? הרב שמשון רפאל הירש זצ"ל מנתח את סוגי בעלי החיים אותם ציווה ה' לאברהם לבתר.

העגל, צעיר השוורים, מסמל את העבודה הקשה. ההתייחסות בתורה לשור היא כבהמת עבודה 'העגלה מסמלת את כח המעשה'. העז, מסמלת בשמה ובהתנהגותה את העזות. העצמאות. העז אינה מקבלת הוראות מאיש מלבד מאדוניה. האיל, מוכר לנו גם מהמינוח 'איל הון' – עצמה, שלטון. האיל מסמל לנו את עתירי הנכסים.

רק הציפור, שונה בתכלית. חסרת אונים ונטולת כוח התנגדות, אך בעלת כנפיים בעזרתן היא מתחמקת ובורחת משלטון האדם. היא מסמלת את האדם שאין לו רכוש או כח, וגם את ההתחדשות והחופש.

כך אומר לו ריבון העולמים לאבינו אברהם:

'ידוע תדע כי גר יהיה זרעך, בארץ לא להם. ועבדום ועינו אותם'. הם יהיו נטולי כח פעילות, כמו העגלה המבוותרת. עבדים, ללא עצמאות וללא חיים פרטיים, כמו העז המבוותרת, וכמובן שלא יהיה להם דבר ממה שמסמל האיל. כסף, עוצמה וזכויות יתר. כל אלה מבוותרים. חתוכים.

אבל, 'את הציפור – לא בטר'. דבר אחד יישאר לבניך תמיד. כח המעוף. גם במצבים הכי קשים. כשהעלטה

ארגון חלקי בקהילתי מפרסם מידי יום שיעור העצמה מעשי מצולם בווידיאו לרגל המצב בארץ הקודש

מחכמי ישראל אשר ניאווה לצלם סרטון חיזוק קצר לחברי הקהילות גברים ונשים כאחד

ניתן לצפות בשיעורים בערוץ היוטיוב 'חלקי בקהילתי'

או לשלוח בקשה למספר 058-3202060

או במייל batziongreen3320@gmail.com לקבלת קישור לדרייב

האזינו בבסיס הצבאי

הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם גוי נכל אכעיסם... אספה עלימו רעות חצי אכלה בם... מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיכה:

אומר ולא מאמין איך נראה שפסוקי התורה מדברים על האירועים האחרונים. כשאני ממלמל את ההמשך, צמרמורת אוחזת בי. הפסוקים עוסקים בדיוק במחשבות שלי כעת ובניסיון להבין בכלים הגיוניים את הטררגדיה.

לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלה ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירם:

תשכיל להבין אומרים לי פסוקי התורה: לא יעזור מה יאמרו ויחקרו, לעולם לא תמצא הגיון במה שקרה כאן. לא ייתכן ששבאב עם קלצ'ניקוב ואופנועים הביסו צבא כל כך גדול ומתוחכם. אין מה לחפש את התשובה של ועדות החקירה. יש כאן משהו שמימי צריך לחפש את התשובה בפרשת האזינו.

שם בפרשה מופיעה רשימה של דברים, שנקודת המרכז שלהם היא ששכחנו את 'צורנו'. זה מכון להרבה דברים מעשיים, קטונתי לקבוע מה בדיוק התביעה כלפיו, אבל ברור לי שאי אפשר להתייחס לאירוע הזה במונחים רגילים וטבעיים, כי כלום לא הגיוני כאן. חייבים לקבל את ה'המלצה' של התורה 'לו חכמו ישכילו זאת' להבין שה' מדבר איתנו דרך האירוע, וליישם.

את ההמשך של הפרשה אמרתי כשעיני נשואות לשמים בתפילה. כשם שנגזר עלינו לראות את מימושה של תחילת הפרשה, כך נזכה לראות גם את ההמשך מתממש מול עינינו בקרוב ממש.

לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו... אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל פשו מדם הלל ושביה מראש פרעות אויב: הרגינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצרי וכפר אדמותו עמו:

גם אני - פיקסל אחד מתוך תמונת ההתנדבות האדירה שיוצאת מהחברה החרדית בימים אלו - העמסתי את הרכב בצידו שקנינו, והבאתי לחיילים שמתארגנים כעת סמוך לגבול לקראת הבאות.

הגעתי לבסיס צבאי גדול בדרום, פגשתי את הלוחמים שמתעתדים להיכנס לעזה. בין החיבוקים והריקודים ראיתי בעיניהם חשש מפני הבאות, אבל גם רצון עצום ללכת להגן על עם ישראל. ראיתי משהו עוצמתי וחד, בלי פוליטיקה ונוסחאות מסורבלות, אפילו בלי ציונות, רק רצון טהור של של ערבות הדדית, ללכת לחרף את הנפש להגן על העם שלנו. זר לא יבין זאת...

כשסיימתי התפניתי להביט ימינה ושמאלה, להתוודע למעצמה האדירה סביבי, מאות ואלפי כלי רכב מכל הסוגים, האמרים, משוריינים, כלים כבדים רבים שאיני יודע את שמם ויעודם, ציוד לוגיסטי למכביר ורבבות חיילים, ממש עיר קטנה (החיילים אמרו לי שזמן הנסיעה בתוך הבסיס הוא כ-10 דקות!), אני רוצה להתניע את הרכב ולחזור הביתה אבל אני לא יכול לראות כלום. הכל מטושטש, יש לי דמעות בעינים.

מה זמן הנסיעה מהמעצמה הצבאית הזאת ליישובי העוטף, שאלתי: התשובה היתה מטלטלת: 15 דקות!!! רבע שעה זה זמן הנסיעה מכאן למקום בו נערפו ראשיהם של תינוקות יהודים, ונטבחו באכזריות יהודים רבים כל כך. אפשר ממש לראות מכאן את יישובי העוטף, אולי אפילו ללכת ברגל לשם. אני מרגיש שאין מילים בשום שפה שיכולות להגדיר כמה האירוע הזה לא הגיוני.

אני רוצה לצאת לדרך אבל לא יכול, דמעות שוטפות את העיניים ומסתירות את שדה הראיה. אני יושב שם על הרצפה באבל ומבין ששום ועדת חקירה לא תענה את התשובה לשאלה הזו. ואז אני נזכר בפסוקים שקראנו בתורה לא מזמן בפרשת האזינו, ובאבי המקריא לנו אותם בשולחן שבת בהקשר לשואה, מרגיש פתאום שפסוקי התורה שניתנו לעם ישראל לפני 3500 שנה מדברים עלינו ממש כאן והיום. משום מה אני זוכר אותם בעל פה ואומר אותם לעצמי בבכי, פסוק אחרי פסוק:

חלקי במלחמתי

בתוך הכאוס הגדול שהשתרר כאן, מאז שמחת תורה, ניצבות קהילות 'חלקי' מגובשות ואיתנות. בדיונים פנימיים מחזקים היזמים איש את רעהו, מתדיינים בשאלה האם להמשיך את הפעילות כבימי שגרה, או לערוך פעילות מיוחדת המותאמת לימים אלו. אנו מצרפים מספר תמונות המוכיחות כי החיבור המופלא של חברי הקהילות הוא מעיין חיים של מי מרפא, וכי יש בכוחו של דיבוק החברים לסייע בימים קשים.

נוה שאנו

רחובות

הגבעה הצרפתית

קרית יובל

מיזם נוסף מבית חלקי בקהילות

סדרת שיעורים קצרים, העולים לרשת מידי יום, מאת חכמי ישראל, גדולי תורה רבנים וראשי ישיבות, הפונים לחברי הקהילות של חלקי ומעודדים אותם בימים טרופים אלו, בעצה נכונה ובדברי תורה המשמחים לב שומעיהם.

שמחת תורה תשפ"ד

מתחננים אליך "צווה צווה צווה צווה... להגיע" "צווה צווה צווה צווה לצרותינו די." "צווה לכל יהודי ויהודי, בכל מצב שהוא... שיבעיר את הניצוץ הקטן שלו, ויצרף אותו ללהבה הענקית של העם שלך, של הילדים שלך". ونמליک אותך על כל העמים، وبمיוחד עלינו! ידע כל פעול שאתה הפעלת אותו, ולכן לא נפלנו. ויבין כל ייצור שאתה יצרנתו, ולכן לא נצמתנו. ویאמר کل אשר نشמה בתוכو אין עוד מלבדו. אנחנו נשארנו בשבילך, בשבילינו, בשביל אלו שנשרפו עוננו, בטבחיו, נחספּו... לעמינו.

וכעת תפקידינו הוא להרים ראש, לחגור נשק, ולהסתער לקרב!

”במלחמה כמו במלחמה ”יש את כל הדרגות, סוגי הפלוגות, והחיילות אבל הראשונים והחשובים מכל הם לוחמי הקרב אלו ”שממיתים עצמם באוהלה של תורה”. עם ישראל כוחו בפיי, בתורה, במצוות ”בהתנדבות” ומע”ט. ואכן צריך את כל סוגי החיילים, אבל בל נשכח מי הם הלוחמים הקרביים הראשונים, אלו שמובילים את הקרב, אלו שנלחמים במלחמתה של תורה.

ובלע המוות האכזרי לנצח. ונזכה לראות, ולהבין דרך
אבא אהוב ויחיד שאין לנו כלום מלבדך!!!

"אנא אנא אבדה אחדותינו?" "אנא אנא אבדה שמחתנו?"

מיו"ט לאבל נהפך מחולינולמה לא זכינו להתקרב למלכינו?

כ"כ רצינו, כ"כ עבדנו, אבל נשפך לנו קיתון של דם על פנינו...

רק יצאנו מסוכת שלם, מצל כנפיק, לסופת טבח, לצל אימה.

חשבנו שאנו חזקים, מבינים, יכולים... וגילינו שאנו חלשים, תמימים, ולא מסוגלים!

מתוך הזוועות, היגון, הדמעות, מתוך נהרות הדם, מהתפרקות איברינו... אנו קמים, חבולים, מרוטים, שבורים, גמורים... עדיין עומדים, מנסים, מוותרים, מחבקים, אוהבים.

מי כעמך ה' אלוקים, בכל המצבים לא נשברים, רק מגלים את מה שזורם בעורקים, עמוק בפנים...

עזור לנו לצלוח את הניסיון הענק הזה, שבין את טוב ליבר האין סופי, גם אם לא רואים את הסוף. תן כוחות להמשיך למי שמאמין, ואמונה להתחיל למי שצריך. כי אנחנו כבר בסוף, סחוטים, מפורקים, מדממים... מחכים לך, אוהבים אותך, וכבר אין לנו כוחות להסתרה שלך.

**כולם נלחמים על הבית
ואתה ?**

מה החלק שלך במלחמה? חייבים אותך!

ותוכל להילחם גם מהבית....

קח לך משהו מהמקום הכי אישי שלך ותלחם, תדבר אמונה, תפיץ אותה סביבך, תתפלל מכל הלב, תוסיף לימוד תורה, תוותר על אגו, תשמור על הלשון ו...תלמד זכות על יהודים

**מלחמה על הבית -
מנצחים גם מתוך הבית**

חלקי במלחמתי

העצמה רוחנית מעשית

מוגש כחומר למחשבה ע"י 'חלקי בקהילתי'

אחד היה אברהם

בפילוג ופיצול. אבל אם אי אפשר שכל אחד יהיה שיטה לעצמו ואי אפשר שכולם יאמינו בשיטה אחת, אז מהו המצב הנכון, ואיך נראה עולם מתוקן?

בפרשתנו מופיע הפתרון. אברהם אבינו נבחר להיות שורש אחד לתיקונו של עולם, בעוד אומות העולם מתפצלות לשבעים. אך כל משפחות האדמה מתברכות או נברכות באברהם. כלומר כל האומות מחוברות איכשהו לאברהם אבינו. (והאמת, שאפשר בעצם לראות זאת עד ימינו. הנצרות והאיסלאם מתייחסות בפירוש ליהדות, וגם דתות המזרח, שואבות את כוחן מאותו שם טומאה שמסר אברהם לבני הפילגשים, בטרם שילח אותם קדמה (מזרח).

ואנחנו, מה אנחנו לומדים מהמהלך הזה. אין טעם לנסות לייצר ציבור ענק שחושב אותו דבר. זה לא עובד. מאידך, האדם הוא יצור חברתי ואי אפשר שכל אחד יחיה לעצמו. לכן, ארגון 'חלקי בקהילתי' מעודד כל כך את ההתאגדות הקהילתית, היונקת כולה את השקפתה ממקור טהור אחד – עבודת ה' בשמחה מתוך דיבוק חברים ושבת אחים. עם זאת, אין הקהילה מכוונת ליצור חזית אחידה, בה כל חבריה חושבים ומתנהלים באותה צורה, ועל פי אותו קוד. נהפוך הוא – כל אחד הוא יהלום בעל ליטוש שונה, וכולנו יחד נותנים לבורא יתברך כתר מלוכה.

שני דורות נקראים בשם, קודם הופעתו של אברהם אבינו בחומש בראשית. 'דור המבול' ו'דור הפלגה'. מתלמיד חכם גדול, שמעתי פעם הסבר מדוע הם ההקדמה לתפקידו של אברהם – אב המון גויים.

דור המבול מתאפיין בחמס, כל אחד ואחד חוטף לעצמו. אין בעצם חיבור משמעותי בין אנשי הדור, מלבד הבז לנח הבונה תיבה מפני מבול דמיוני. לעומת זאת, בני דור הפלגה, מאוחדים כולם סביב המגדל.

נוכל ללמוד מהו הרעיון המאחד אותם, מהעובדה שהם נאספים בבקעה בארץ שנער, שם ננערו מתי המבול (שבת ק"ג). כלומר, הם חוששים מפני מבול נוסף, ומנסים לתקן את חטאי אותו הדור. אבל אם הם רוצים לעלות לשמים, לא היה טוב יותר לבנות את המגדל בפסגת הר? התשובה היא כי הבקעה היא מקום בו כל הנאספים רואים זה את זה, ויכולים להתאחד סביב אידיאה אחת. מעין קריאתו של אותו רשע קרל מרכס: 'פועלי כל העולם – התאחדו!' גם הקומוניזם שאף לאחד את האנושות כולה, סביב רעיון אחד. אך התברר כמשנה רצחנית בשמה נהרגו מיליונים.

אז דור המבול בו כל אחד דואג לעצמו, נשטף ונמחה מהעולם. דור הפלגה, בו כולם תמימי דעים, נענש

ברוך יערי

חילים אֶלמוֹנים הִנְנוּ, בְּלִי מַדִּים
וּסְבִיבֵנוּ אֵימָה וְצִלְמוֹת
כְּלָנוּ גִיסָנוּ לְכָל הַחַיִּים
מְשׁוּכָה מְשַׁחֵר רַק הַמָּוֶת

בני ישיבות בדרכם למרחב מוגן
גמרות בידיהם

ח"ל: חלקי בעמלי - יחזות קהילתית תורנית. מייסד: הר"ה א' ברוך צבי גרינבוים עורך: אהוד בן יהודה כותבים קבועים: הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב ישי גוזלן, הרב משה שמעון אופן, אריק אייזנפלד, א.ב. ברוך יערי עיצוב גרפי: גימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

חלקי בעמלי: רחוב קהתי 14 ירושלים, טל: 02-6522592 מייל: helki.baamali@gmail.com מרכז מידע ארצי: chelki.co.il chb6522592@gmail.com 052-760-0080 02-6522-592

השבת נכנסים להשתק.. השבת 'מדברים רק אמונה'.

לפני שבת יושבים ומחליטים
לא לדבר על מלחמות ולא על זוועות.
בסעודות ובמשך השבת שרים שירי אמונה
ומדברים רק על הטוב שיש בכל יהודי
ועל התפקיד היהודי לעשות בעולם רק טוב
השבת - כל אחד הופך את השבת שלו לשבת
טובה יותר, שבת מנצחת של אמונה

ככה ננצח

ישראל במלחמה

לך יש הרי את האמונה
שנותנת לך במה להיאחז
אמונה שהכל קורה לטובה
יש אבא טוב בשמים שאפשר
לסמוך עליו

האם ידעת שמאות אלפי אחים
יהודים סביבך נמצאים בחרדה
קיומית, מחפשים אמונה
להיאחז בה?

אמץ לך אח רחוק אחד
דבר איתו דיבורים של
אמונה ותקווה
אתה תהיה העוגן הנפשי שלו
אתה קריטי עבורו

**אנשים סביבך צמאים לאמונה
אנא היה שם בשבילם**

**לך בדרכו של אברהם אבינו
תפיץ אמונה!**

חלקי במלחמתי
העצמה רוחנית מעשית

אמץ אח

